

ЗАКОН ЗА ДЪРЖАВНИТЕ ПОМОЩИ

Глава първа ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Чл. 1. (1) Този закон урежда условията, реда и процедурите по уведомяване съгласно чл. 108, ал. 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз за предоставяне на държавни помощи, категориите държавни помощи, съвместими с Общия пазар, задължението за докладване, събиране и съхраняване на данни, възстановяването на неправомерна и несъвместима помощ както и преценката за съответствието на държавните помощи, за които не е задължително да бъде уведомявана Европейската комисия.

(2) Този закон се прилага както по отношение на индивидуалните държавни и минимални помощи, така и за схемите за държавна и минимална помощ, както и за минималните помощи в областта на земеделието и рибарството, доколкото в специален закон не е предвидено друго.

(3) Този закон се прилага и по отношение на държавните помощи, за които Европейската комисия установява с регламенти и решения, че могат да бъдат освободени от изискване за уведомяване, доколкото в специален закон не е предвидено друго.

Чл. 2. Предоставянето на държавна помощ е несъвместимо с Общия пазар, освен в изрично предвидени в Договора за функционирането на Европейския съюз случаи.

Чл. 3. Предоставянето на държавна помощ е съвместимо с Общия пазар, когато помощта:

1. има социален характер и се предоставя на отделни потребители, при условие че помощта се оказва без дискриминация относно произхода на съответните стоки или

2. е предназначена да отстрани щетите, причинени от природни бедствия или други извънредни събития.

Чл. 4. Предоставянето на държавна помощ може да бъде прието за съвместимо с Общия пазар, с акт на Европейската комисия, когато помощта:

1. насърчава икономическото развитие на райони с ниско жизнено равнище или с висока безработица;

2. подпомага изпълнението на проект със значителен икономически интерес за Европейския съюз или за преодоляване на съществени трудности в икономиката на Република България;

3. подпомага развитието на определени стопански дейности или отделни икономически райони, доколкото не се засягат търговските условия в степен, която противоречи на общия интерес;

4. подпомага насърчаването на културата и опазването на културното и историческото наследство, ако не засяга търговските условия и конкуренцията в Европейския съюз до степен, която противоречи на общия интерес;

5. е разрешена с решение на Съвета, по предложение на Европейската комисия.

Чл. 5. (1) Предоставянето на държавна и минимална помощ се осъществява при съобразяване със следните основни принципи:

1. ефективност – степен на постигане на целите на планираната помощ при съпоставяне на действителните и очакваните резултати от въвеждането на мярката;

2. ефикасност – постигането на максимални резултати от използваните ресурси с най-малки разходи при спазване на изискванията за качество за осъществяване на планираната мярка;

3. прозрачност – осигуряване на правила за публичност при предоставянето и разходването, пряко или чрез други лица, на публични средства, по начин, който позволява достъп, употреба и анализ на информация за финансовите взаимоотношения и който дава възможност за извършване на наблюдение, координация и контрол;

(2) Предоставянето на държавна и минимална помощ трябва да има стимулиращ ефект. Стимулиращият ефект се определя съобразно критериите, установени в съответния акт от законодателството на Европейския съюз, въз основа на който се предоставя помощта.

(3) В случаите когато в акта по ал.2 не са установени критерии, стимулиращият ефект трябва да води до потенциална положителна промяна в поведението на лицето получател на помощта, която не може да се осъществи с друг инструмент на публична намеса и която се обосновава най-малкото чрез сравнителен анализ на ситуацията с и без помощ.

(4) Съобразяването с принципите по ал.1 и наличието на стимулиращ ефект се мотивира/доказва от администратора на помощ, когато това е приложимо.

Глава втора **ПРАВОМОЩИЯ НА МИНИСТЪРА НА ФИНАНСИТЕ И НА МИНИСТЪРА НА** **ЗЕМЕДЕЛИЕТО И ХРАНИТЕ**

Чл. 6. (1) Министърът на финансите е националният орган, който отговаря за наблюдението, прозрачността и координацията на държавните помощи на национално, областно и общинско равнище, с изключение на схеми на помощ или индивидуални помощи в областта на земеделието, горското стопанство и рибарството.

(2) Министърът на финансите:

1. осъществява наблюдението, координацията и взаимодействието с Европейската комисия и администраторите на помощ в областта на държавните и минималните помощи;

2. приема, разглежда и оценява уведомленията за държавна помощ за съответствие със законодателството в областта на държавните помощи; наблюдава проектите за нови и измененията на съществуващите помощи за съответствие с провежданата в Европейската общност и в Република България политика по отношение на държавните помощи;

3. изпраща уведомленията за държавни помощи до Европейската комисия;

4. изготвя становища относно държавните помощи, попадащи в обхвата на груповото освобождаване, както и относно минималните помощи;

5. извършва оценка на максималния интензитет на регионалната помощ и на специфичния местен обхват на районите в Република България, приемливи за регионална помощ, и представя на Европейската комисия уведомление за регионалната карта на държавните помощи, предварително съгласувана с министъра на регионалното развитие;

6. изисква, събира и обработва информацията от всички администратори на помощ, включително за минималните помощи, и съхранява обобщена информация за тях;

7. изготвя годишен доклад за държавните помощи и го изпраща до Европейската комисия;

8. изготвя становища и подпомага администраторите на помощ с оглед изпълнение на задълженията, произтичащи от правото на Европейската общност и на Република България в областта на държавните помощи;

9. изготвя становища по предложения за ново или за промени в съществуващото законодателство в областта на държавните помощи;

10. участва в дейността на работните органи на Европейската комисия по въпросите на държавните помощи.

11. изготвя методически указания по прилагането на този закон и законодателството в областта на държавните помощи;

12. предприема мерки за развитието и усъвършенстването на режима в областта на държавните помощи и за осигуряването на прозрачност.

(3) Министърът на земеделието и храните:

1. осъществява наблюдението, координацията и взаимодействието с Европейската комисия в областта на държавните помощи в земеделието, горското стопанство и рибарството;

2. изпраща уведомленията за държавни помощи в земеделието, горското стопанство и рибарството до Европейската комисия;

3. изготвя годишни доклади за държавните помощи в областта на земеделието, горското стопанство и рибарството и го изпраща до Европейската комисия;

4. изготвя становища относно държавните помощи в областта на земеделието, горското стопанство и рибарството, , както и относно минималните помощи в тези отрасли;

5. изготвя становища по предложения за ново или за промени в съществуващото законодателство по държавните помощи в областта на земеделието, горското стопанство и рибарството;

6. участва в дейността на работните органи на Европейската комисия по въпросите на държавните помощи в областта на земеделието, горското стопанство и рибарството.

Глава трета ПРОЦЕДУРИ

Раздел I Информация и годишен доклад

Чл. 7. Органите на централната изпълнителна власт и на местното самоуправление, както и другите администратори на помощ са длъжни да предоставят на министъра на финансите, съответно на министъра на земеделието и храните информация за администрираните от тях държавни и минимални помощи. Формата, съдържанието, сроковете и реда за изготвяне и представяне на информацията се определят от министъра на финансите, съответно министъра на земеделието и храните.

Чл. 8 (1) В срок до 31 март всяка година органите и лицата по чл. 7 са длъжни да предоставят на министъра на финансите годишен доклад за администрираните от тях държавни помощи по отчетни данни за предходната година.

(2) Докладът за данъчни мерки, изискващи обработка на декларации на данъчно задължените лица, се предоставя не по-късно от 10 юни на текущата година по предварителни данни, като окончателните данни се предоставят не по-късно от 10 юли същата година.

(3) Органите и лицата по чл. 7 са длъжни да публикуват на интернет страниците си докладите по ал. 1 и 2 във вида, в който са изпратени до министъра на финансите.

(4) Въз основа на получените по ал. 1 и 2 доклади министърът на финансите изготвя годишен доклад за предоставените държавни помощи за предходната година и го представя на Европейската комисия в срок до 30 юни на текущата година. Копие от годишния доклад се изпраща до Народното събрание, Министерския съвет и до Агенцията за държавна финансова инспекция.

(5) Министърът на финансите издава наредба за реда за осигуряване на прозрачност във финансовите взаимоотношения между органите на централната власт и на местното самоуправление, държавните и общинските предприятия, както и за финансовата прозрачност за определени предприятия.

(6) За всяка схема за държавна или минимална помощ, както и за всяка индивидуална помощ се определя администратор.

(7) Администраторът на помощ е длъжен да предоставя на лицето получател на помощта информация за вида, размера и съвместимостта на помощта, както и произтичащите от помощта задължения за получателя. Предоставянето на информация за размера не се прилага за мерките по ал.2

Раздел II Държавна помощ, подлежаща на уведомяване

Чл. 9. (1) Всеки администратор на помощ е длъжен да уведоми предварително министъра на финансите за всяко намерение за предоставяне на нова държавна помощ и за промяна на съществуваща държавна помощ.

(2) Целите, съдържанието и конкретните параметри на всяка нова държавна помощ се разработват от администратора на помощ, при съобразяване с принципите на чл. 5 и се посочват в уведомлението.

(3) Уведомлението се изпраща до министъра на финансите в писмена и електронна форма.

(4) Уведомлението се придружава от обосновка за съответствие на предложената мярка с правилата в областта на държавните помощи и/или обосновка, че посочената мярка не представлява държавна помощ. В обосновката се посочват и лицата по чл.20, ал.3.

(5) Министърът на земеделието и храните разработва помощите в областта на земеделието, горското стопанство и рибарството.

Чл. 10. (1) Министърът на финансите, съответно министърът на земеделието и храните, препраща получените уведомления за държавна помощ до Европейската комисия в едномесечен срок от получаване на цялата необходима информация от администратора на помощта.

(2) Администратор на помощ, който не приведе помощта в съответствие съгласно предложението на министъра на финансите, е длъжен да изготви и изпрати до министъра на финансите писмена декларация и мотиви за отказа. Министърът на финансите препраща уведомлението до Европейската комисия във вида, заявен с декларацията на администратора на помощта.

(3) Когато министърът на финансите констатира, че уведомлението за държавна помощ или предлаганата помощ не е в съответствие с правилата в областта на държавните помощи, той уведомява администратора на помощта, като предлага подходящи мерки за привеждането ѝ в съответствие. Срокът по ал. 1 спира да тече до привеждането в съответствие на уведомлението или предлаганата помощ с правилата в областта на държавните помощи.

(4) Обменът на информация с Европейската комисия по всички въпроси, свързани с държавните помощи, се осъществява чрез министъра на финансите, съответно министъра на земеделието и храните, и чрез Постоянното представителство на Република България към Европейския съюз.

(5) До произнасяне на Европейската комисия с решение относно разрешаване на планираната държавна помощ, с решение, че мярката не представлява държавна помощ или до настъпване на обстоятелства, при които може да се счете, че Европейската комисия е взела решение за разрешаване на помощта, администраторът е длъжен да не привежда мярката в действие.

(6) Министърът на финансите информира администратора на помощта за получаване на решение на Европейската комисия по ал.5 и че мярката може да бъде приложена.

(7) Министърът на финансите уведомява администратора на помощта за откриване на официална процедура по разследване от Европейската комисия.

(8) Администраторът на помощ носи цялата отговорност за законосъобразността на предоставяните държавни помощи, за които подава уведомления, както и за изпълнението на решенията на Европейската комисия във връзка с тях.

Раздел III

Държавни помощи, попадащи в обхвата на груповото освобождаване

Чл. 11. (1) В случаите, когато помощта попада в обхвата на групово освобождаване, администраторът на помощ е длъжен предварително да съгласува с министъра на финансите всяко намерение за предоставяне на нова държавна помощ и за промяна на съществуваща държавна помощ.

(2) Министърът на финансите разглежда постъпилата информация по ал. 1 и изготвя становище относно съответствието на държавната помощ с правилата за групово освобождаване.

(3) В случаите на несъответствие министърът на финансите предлага на администратора на помощта да приведе мярката в съответствие с правилата за групово освобождаване. Помощта не може да бъде отпусната до привеждане на мярката в съответствие.

(4) Администратор на помощ, който не приеме становището на министъра на финансите, носи отговорност за нейната законосъобразност.

(5) Администраторът на помощ е длъжен да информира министъра на финансите в срок до три работни дни от влизането в сила на схема за държавна помощ или от предоставянето на индивидуална държавна помощ, попадаща в обхвата на групово освобождаване, след което публикува информацията на своята интернет страница. Редът, формата и начинът за предоставяне на информацията се определят в правилника за прилагане на закона.

(6) Министърът на финансите информира Европейската комисия за предоставянето на държавни помощи, попадащи в обхвата на групово освобождаване, по реда предвиден в приложимите актове на Европейския съюз.

(7) Администраторът на помощ носи отговорност за правилното предоставяне на държавна помощ, попадаща в обхвата на групово освобождаване, съобразно становището на министъра на финансите и предвидения ред в приложимите актове на Европейския съюз.

Чл. 12. Министърът на земеделието и храните разработва помощите в обхвата на груповото освобождаване в областта на земеделието, горското стопанство и рибарството, и ги привежда в действие след публикуване на информация в интернет страницата на Европейската комисия.

Раздел IV **Минимална помощ**

Чл. 13. (1) При предоставяне на минимална помощ не се изисква предварително уведомяване от администратора на помощта за съгласуване и разрешаване от министъра на финансите, съответно министъра на земеделието и храните.

(2) Администраторът на помощ упражнява контрол за законосъобразното предоставяне на минимални помощи в съответствие с действащите регламенти на Европейския съюз относно прилагането на чл. 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз по отношение на минималната помощ.

(3) Министърът на земеделието и храните упражнява контрол за законосъобразното предоставяне на минимални помощи в съответствие с действащите регламенти на Европейския съюз относно прилагането на чл. 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз по отношение на минималната помощ в сектора на производството на селскостопански продукти, определени в

Приложение №1 от Договора за функционирането на Европейския съюз.

(4) Администраторът на помощ е длъжен да уведомява министъра на финансите, съответно министъра на земеделието и храните в срок до три работни дни от предоставянето на всяка помощ, попадаща в обхвата на минимална помощ. Редът, формата и начинът за информиране се определят в правилника за прилагане на закона.

(5) Алинея 4 не се прилага в случаите, когато в регламент на Европейския съюз е предвиден друг ред.

(6) Министърът на финансите, съответно министърът на земеделието и храните, информира Европейската комисия за предоставянето на минимални помощи по предвидения в приложимите регламенти ред.

(7) Уведомяването по ал. 1 се извършва за всяка индивидуална помощ и всяко (индивидуално) предоставяне на помощ по схема за минимална помощ.

Чл. 14. (1) Администраторът на минимална помощ е задължен да създаде правила за спазване на условията за предоставяне на минимална помощ и механизъм за установяване на неправомерно получена минимална помощ.

(2) Правилата и механизмът по ал. 1 се съгласуват с министъра на финансите, съответно министъра на земеделието и храните.

(3) Неправомерно получена минимална помощ е публично вземане, което се установява от администратора на помощта чрез издаване на акт за установяване на публичното вземане по реда на чл.166, ал.2 и 3 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

(4) Изпълнението на акта по ал.3 се извършва по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

(5) Всеки един администратор на помощ, издал акт по ал.3 е длъжен в срок до три работни дни от издаването на акта да информира министъра на финансите, съответно министъра на земеделието и храните. Редът, формата и начинът за информиране се определят в правилника за прилагане на закона.

Чл. 15. (1) Въз основа на информацията, предоставена от администратора на помощ, министърът на финансите, съответно министърът на земеделието и храните, обработва и съхранява обобщена информация за предоставените държавни помощи, включително за тези, които представляват групово освобождаване, както и за минималните помощи.

(2) За осигуряване на прозрачност и докладване на държавните помощи министърът на финансите, съответно министърът на земеделието и храните, поддържа регистри и архиви с информация относно:

1. всички постъпили уведомления, включително изпратените до Европейската комисия;

2. решенията на Европейската комисия за схемите за държавна помощ и индивидуалните държавни помощи;

3. предоставените минимални помощи;
4. помощите, попадащи в обхвата на груповото освобождаване;
5. други данни, необходими за наблюдението и прозрачността на държавните помощи.

(3) Администраторът на помощ води и поддържа собствени регистри на държавните и минималните помощи, като отговаря за достоверността на данните в тях, и при поискване осигурява достъп на представител на министъра на финансите, съответно на министъра на земеделието и храните, до този регистър.

(4) Информацията по ал. 2 и 3 се съхранява за срок от 10 години, считано от датата на последното плащане по схемата за помощ или по индивидуално предоставената помощ.

Глава четвърта ОБМЕН НА ИНФОРМАЦИЯ И КООРДИНАЦИЯ

Чл. 16. (1) Министърът на финансите подпомага при необходимост администраторите на помощ и следи за спазването на политиката в областта на държавните помощи.

(2) В случай че Европейската комисия поиска информация или съдействие от Република България, министърът на финансите се обръща към съответния администратор на помощ с искане да предостави необходимата информация и да направи съответните декларации.

(3) Когато Европейската комисия постанови решение за прекратяване на помощта, министърът на финансите изисква от администратора на помощта да предприеме действия за изпълнение на това решение в срок от 7 работни дни и да публикува на своята интернет страница постановените решения за прекратяване на помощта, които са част от регистъра по чл. 15, ал. 2.

(4) Администраторът на помощ е длъжен в указания от министъра на финансите срок да отговори на запитването, да предостави исканата информация и да окаже пълно съдействие по поставения въпрос.

(5) Получателят на помощта е длъжен да оказва пълно съдействие на администратора на помощ, на министъра на финансите, съответно на министъра на земеделието и храните, и на Европейската комисия, включително да предостави информация или декларация и да изрази становище по конкретния случай в съответно указания срок, съобразно искането за предоставяне на информация.

(6) Искането за предоставяне на информация по ал. 5 може да бъде отправено и по електронен път.

Чл. 17. Редът и начинът за уведомяване и обмен на информация с Европейската комисия се определят в правилника за прилагане на закона.

Чл. 18. (1) Органите на централната изпълнителна власт и на местното самоуправление, както и другите администратори на помощ, са длъжни да предоставят на министъра на финансите, съответно на министъра на земеделието и храните информация за предстоящи промени в европейското законодателство и практики на държавите членки, засягащи пряко или косвено държавните помощи в областите, за които съответно отговарят.

(2) Когато се установи, че с предлаганите промени и практики по ал.1 се засягат или могат да се засегнат национални интереси, органите на централната изпълнителна власт и на местното самоуправление, както и другите администратори на помощ в срок от седем работни дни от датата на публикуването или научаването на тези промени и практики изпращат в Министерството на финансите, съответно Министерството на земеделието и храните писмено становище по проблема, в което се включват:

1. цялата информация за предлаганите промени в европейското законодателство и практика;
2. конкретните интереси, които се засягат и/или противоречия със законодателството на Европейския съюз ;
3. конкретни предложения за решаване на проблема и проект на позиция.

(3) След получаване на становището по ал. 2 министърът на финансите, съответно министъра на земеделието и храните изразява становище, с което уведомява Министерския съвет.

Чл.19 (1) Министърът на финансите изгражда и поддържа информационна система за наблюдение и координация на държавните помощи на централно, областно и общинско ниво.

(2) Системата по ал.1 представлява комплекс от мерки за обмен на информация, изграждане и поддържане на административен капацитет, която включва най-малко: специализирана интернет страница, месечен информационен бюлетин, регистър на минималните помощи, стандартизирани формуляри и друга информация, гарантираща прозрачността на държавните помощи на всички нива.

Чл. 20. (1) Всеки администратор на помощ е длъжен да изгради и поддържа достатъчен капацитет за дейностите по планиране, разработване, уведомяване, управление, докладване и контрол на предоставянето на държавни и минимални помощи.

(2) Всеки администратор на помощ индивидуално определя мерки за изпълнение на дейностите по ал.1 съобразно обема и спецификата на администрираните помощи, като включва най-малко техническа, кадрова обезпеченост и мерки за защита на данните.

(3) За всяка държавна и минимална помощ администраторът определя отговорните лица за извършване дейностите по ал. 1, освен когато това е предвидено в закон.

Глава пета

ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ НА НЕПРАВОМЕРНА И НЕСЪВМЕСТИМА ПОМОЩ

Чл.21. (1) Възстановяването на неправомерна и несъвместима държавна помощ се извършва въз основа на решение на Европейската комисия, с разпореждане за възстановяване и влязъл в сила акт за установяване на публично вземане, когато това е приложимо.

(2) Решението на Европейската комисия за възстановяване на неправомерна и несъвместима държавна помощ подлежи на изпълнение по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

(3) Когато с решението на Европейската комисия за възстановяване на неправомерна и несъвместима държавна помощ не са индивидуализирани получателите на помощ и размерът на сумата, която трябва да се възстанови, администраторът на помощ издава акт за установяване на публично вземане по реда на чл. 166, ал. 2 и 3 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

(4) Вземанията по ал.1 се събират от Националната агенция за приходите по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

(5) Министърът на финансите, съответно министърът на земеделието и храните информира агенцията по ал. 4 и администратора на помощта в срок до 5 работни дни от датата на решението на Европейската комисия.

(6) В случаите по ал.3 администраторът на помощта е длъжен да установи лицата, получатели на помощта и размера на получената от всяко лице помощ, като уведоми министъра на финансите за установеното и предприетите действия, съобразно сроковете поставени в решението на Европейската комисия.

(7) Размерът на помощта по ал. 6 се установява въз основа на:

1. информация, налична при администратора или
2. оценка, приета от администратора – във всички останали случаи.

(8) Информацията или оценката по ал. 7, включва и лихвите върху помощта, изчислени с натрупване за периода от датата на която помощта е на разположение при получателя до датата на пълното ѝ възстановяване в съответствие с разпоредбите на Глава V от Регламент (ЕО) № 794/2004 на Комисията от 21 април 2004 г. за прилагането на Регламент (ЕО) №659/1999 на Съвета относно определянето на подробни правила за прилагането на чл.93 от Договора за създаване на ЕО.(ОВ L 140, 30/04/20)

(9) Оценката по ал. 7, т.2 се изготвя от правоспособен независим оценител, регистриран по Закона за независимите оценители, който не е в трудово или служебно правоотношение с възложителя и не е свързано лице с получателя на помощта.

(10) Оценката по ал. 7, т.2 се възлага и приема от администратора, съобразно поставения в решението на Европейската комисия срок. (11) Когато оценката по ал. 7, т.2 не е приета от администратора, същият възлага повторна експертна оценка на трима оценители.

(12) Сроковете за изготвяне на експертните оценки се възлагат от администратора, съобразно срока, определен в решението на Европейската комисия.

(13) Разноските по изготвяне на оценките са за сметка на лицата, получатели на неправомерната и несъвместима помощ.

Чл. 22. (1) Актът по чл.21, ал.3 съдържа и позоваване на решението на Европейската комисия.

(2) Акт по чл.21, ал. 3 не се издава когато:

1. предоставената неправомерна и несъвместима помощ е в обхвата на регламент за минимална помощ, като в този случай се прилага реда на чл. 14, ал. 3.

2. решението на Европейската комисия съдържа идентификация на лицата, получатели на помощта и размерът на подлежащата на възстановяване държавна помощ;

(3) Копие от решението на Европейската комисия и актът по чл.21, ал.3 се връчват на лицето получател на помощта по реда на Административно-процесуалния кодекс.

Чл. 23. В случаите когато получателят на помощта е в производство по несъстоятелност Националната агенция за приходите изпраща екземпляр от акта за установяване на вземането на съда по несъстоятелността.

Чл. 24. (1) Националната агенция за приходите, съответно администратора на помощ, уведомява министъра на финансите за всяко погасено задължение в срок от 7 работни дни от датата на погасяването му.

(2) Министърът на финансите води регистър на решенията на Европейската комисия по чл. 21, ал. 1, в който се отразява и тяхното изпълнение. Редът и начинът за водене на регистъра се определят в правилника за прилагане на закона.

Чл. 25. (1) В срок до два месеца от датата на решението на Европейската комисия по чл. 21, ал. 1 министъра на финансите получава информация от :

1. администраторът на помощта за:

- а) лицата, получатели на помощта с тяхната данъчна идентификация;
- б) размерът на помощта за възстановяване, включително главница и лихви;

в) описание на предприетите и планирани мерки за изпълнение на съответното решение на Европейската комисия;

г) издадените актове за установяване на вземанията, както и изпълнението по тях;

д) обжалваните актове за вземанията;

2. Националната агенция за приходите за:

а) предявените иски пред съда по несъстоятелност за изпълнение на актовете за вземанията;

б) предприети други мерки за изпълнение на решението на Европейската комисия, включително правното им основание;

(2) В срок до четири месеца от датата на решението на Европейската комисия, Националната агенция за приходите уведомява министъра на финансите за окончателното изпълнение на решението.

(3) Министърът на финансите може да изиска от Националната агенция за приходите, съответно от администратора на помощ, предоставянето на допълнителна информация и доказателства за окончателното изпълнение на решението.

(4) Министърът на финансите предоставя информацията по ал. 1-3 на Европейската комисия в срокове и при условия, определени от нея.

Чл. 26. При наличие на предпоставки за абсолютна невъзможност за възстановяване на неправомерна и несъвместима държавна помощ, Националната агенция за приходите, съответно администраторът на помощ, незабавно уведомява Европейската комисия чрез министъра на финансите за възможността решението ѝ за възстановяване на помощта да остане напълно или частично неизпълнено.

Чл.27. Предоставяне на нова държавна помощ на предприятие, което не е изпълнило решение на Европейската комисия по чл.21, ал. 1 и не е възстановило изцяло неправомерна и несъвместима държавна помощ не е допустимо.

Чл. 28. За неуредените в тази глава въпроси се прилагат съответно разпоредбите на Административно процесуалния кодекс и Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Глава шеста **АДМИНИСТРАТИВНОНАКАЗАТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ**

Чл. 29. Администратор на помощ или лице, получател на помощ, който не предостави на министъра на финансите, съответно на министъра на земеделието и храните необходимата информация съгласно чл. 7, се наказва с глоба или с имуществена санкция в размер 2000 лв.

Чл. 30. Администратор на помощ, който не изпълни задължението си по чл. 8, ал. 1, 2,3 и 7, се наказва с глоба или с имуществена санкция в размер 4000 лв.

Чл. 31. Администратор на помощ, който не изпълни задължението си по чл. 9, ал. 1 и 5, се наказва с глоба или с имуществена санкция в размер 4000 лв.

Чл. 32. Администратор на помощ, който не изпълни задължението си по чл. 10, ал. 5 и по чл. 15, ал. 3 и 4 , се наказва с глоба или с имуществена санкция в размер от 4000 до 10 000 лв.

Чл. 33. Администратор на помощ, който не изпълни задължението си по чл. 11, ал. 1, 4, 5 и 7 и чл. 16, ал. 4, се наказва с глоба или с имуществена санкция в размер 4000 лв.

Чл. 34. Администратор на помощ, който не изпълни задължението си по чл. 13, ал. 2 и 4 и чл. 14, ал. 1, 2 и 5 се наказва с глоба или с имуществена санкция в размер 2000 лв.

Чл. 35. Администратор на помощ, който не изпълни задължение си по чл. 16, ал. 3, 4 и 5, се наказва с глоба или с имуществена санкция в размер от 4000 лв. до 15 000 лв

Чл. 36. Администратор на помощ, който не предприеме действия за изпълнение на решението на Европейската комисия за възстановяване на неправомерна и несъвместима държавна помощ съгласно чл. 21, се наказва с глоба или имуществена санкция в размер на постановеното за възстановяване.

Чл. 37. При повторно нарушение на нарушителя се налага глоба или имуществена санкция в двоен размер на първоначално наложената.

Чл. 38. (1) Контролът по прилагането на този закон, с изключение на глава пета, се осъществява от Агенцията за държавна финансова инспекция.

(2) Актовете за установяване на нарушенията по този закон, с изключение на актовете по глава пета, се съставят от длъжностни лица на Агенцията за държавна финансова инспекция в срок от 6 месеца от деня в който нарушителят е открит от органи на агенцията, но не по – късно от 5 години от извършването на нарушението.

(3) Наказателните постановления се издават от директора на Агенцията за държавна финансова инспекция или оправомощени от него длъжностни лица.

(4) Установяването на нарушенията, издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления се извършват по реда на Закона за административните нарушения и наказания .

Чл. 39. Глобите и имуществените санкции, наложени по този закон, се събират по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

ДОПЪЛНИТЕЛНА РАЗПОРЕДБА

§ 1. По смисъла на този закон:

1. "Държавна помощ" е всяка помощ, предоставена от държавата или общината или за сметка на държавни или общински ресурси, пряко или чрез други лица, под каквато и да е форма, която нарушава или застрашава да наруши свободната конкуренция чрез поставяне в по-благоприятно положение на определени предприятия, производството или търговията на определени стоки, или предоставянето на определени услуги, доколкото се засяга търговията между държавите членки.

2. "Групово освобождаване" е освобождаването от задължение за предварително уведомяване по чл. 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз при предоставяне на определени категории държавни помощи в съответствие с условията и реда, установени в съответните регламенти на Европейската комисия, приети на основание Регламент (ЕО) № 994/98 на Съвета, включително последващите изменения и допълнения на този регламент.

3. "Минимална помощ" е помощта „de minimis”, така както е определена в действащите регламенти на Европейския съюз относно прилагането на чл. 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз по отношение на минималната помощ.

4. "Администратор на помощ" е всяко лице, което планира, разработва, управлява, уведомява, предоставя и докладва предоставянето на държавна помощ и на минимална помощ. В случаите, когато администраторът не е определен или е колегиален орган, за администратор се счита органът на изпълнителната власт или органът на местното самоуправление с най-близка компетентност. В случаите, когато помощта е предоставена чрез други лица, за администратор се счита органът на изпълнителната власт или органът на местното самоуправление, който може да упражнява пряко или косвено контрол върху управлението, състава, гласуването и решенията на органите на лицето - получател.

5. "Съществуваща държавна помощ" са всички схеми за държавна помощ или индивидуални държавни помощи по смисъла на чл. 108, ал. 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз, на Договора за присъединяване на Република България към Европейския съюз и на приложение V, глава 2 "Политика на конкуренцията", т. 1 и 4 и глава 3 "Земеделие", буква "б" от Акта за присъединяване.

6. "Нова държавна помощ" е всяка помощ, т.е. схема за държавна помощ и индивидуална държавна помощ, която не е съществуваща, включително изменение на съществуваща държавна помощ.

7. "Схема за държавна помощ" е всеки акт, въз основа на който, без да се изискват допълнителни мерки за изпълнение, могат да се предоставят индивидуално държавни помощи на едно или повече

предприятия, определени в акта по общ и абстрактен начин, и всеки акт, въз основа на който помощ, която не е свързана с определен проект, може да се предостави на едно или няколко предприятия за неопределен период от време и/или в неопределен размер.

8. "Индивидуална държавна помощ" е всяка помощ, която не е предоставена въз основа на схема, или помощ, която е предоставена въз основа на схема, но подлежи на индивидуално уведомяване.

9. „Решение относно разрешаване на планираната държавна помощ” е акт на Европейската комисия за неповдигане на възражения, положително решение и положително решение под определени условия”.

10. „Неправомерна и несъвместима държавна помощ” е всяка държавна помощ, която е предоставена от Република България в нарушение на чл. 108, параграф 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз.

11. „Възстановяване на неправомерна и несъвместима държавна помощ” е изпълнение на комплекс от мерки с цел установяване на минало съществуващо положение на пазара преди предоставянето на помощта, така все едно същата никога не е била предоставяна.

12. „Отчетни данни” са данните, които по силата на акта за предоставяне на държавна помощ касаят средствата, които са:

- а) действително изплатени и/или
- б) подлежащи на изплащане.

13. „Повторно” е нарушението, извършено в срок до 2 години от влизане в сила на наказателното постановление, с което лицето е било наказано за същото по вид нарушение”.

14. „Земеделие” са дейности, свързани с производството, преработката и подготовката за пазарна реализация на продукти от Приложение I към чл. 38 от Договора за функционирането на Европейския съюз, включително отглеждането им за нуждите на животновъдството.

16 „Рибарство” са дейности на юридически и физически лица, обхващаща стопански и любителски риболов и аквакултури.

17. „Горско стопанство” са дейности, свързани със стопанисването, защитата и опазването на горските територии и добива на дървесина.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 2. Законът за държавните помощи (обн., ДВ, бр. 28 от 2002 г.; изм. бр. 16 от 2008 г., бр. 66 от 2013 г.) се отменя.

§ 3. (1) Подзаконовите нормативни актове по прилагането на този закон се приемат/издават в срок до една година от влизането му в сила.

(2) Подзаконовите нормативни актове, издадени/приети въз основа на отменения Закон за

държавните помощи, се прилагат до издаването/приемането на актовете по ал.1, доколкото не противоречат на този закон.

§ 4. В Закона за държавната финансова инспекция (обн., ДВ, бр. 33 от 2006 г.; изм., бр. 59 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 59 от 2007 г.; изм., бр. 64 от 2007 г.; изм. и доп., бр. 86 от 2007 г., бр. 98 от 2008 г.; доп., бр. 86 от 2007 г., бр. 42 от 2009 г.; изм. и доп., бр. 60 от 2011 г.; изм., бр. 38 от 2012 г.; изм. и доп., бр. 15 от 2013 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 2, ал. 2, т. 1 накрая се поставя запетая и се добавя „както и дейността по предоставяне и усвояване на държавни помощи;”.

2. В чл. 5:

а) в ал. 1:

аа) в т. 1 след думите „или отчетната дейност” се поставя запетая и се добавя „или на дейността по предоставяне и усвояване на държавни помощи”.

бб) в т. 3 думите „на усвояването на държавни помощи и” се заличават;

б) алинея 2 се изменя така:

„(2) Освен в случаите по ал. 1, финансови инспекции се извършват и периодично въз основа на утвърден годишен план, който е задължителен за изпълнение, по отношение на:

1. дейността по възлагане и изпълнение на обществени поръчки;

2. дейността по предоставяне и усвояване на държавни помощи.”

в) създава се нова ал. 4:

„(4) Периодичността за извършване на финансовите инспекции по ал. 2, т. 2 и конкретните лица, предоставили или получили държавни помощи, подлежащи на контрол през съответната година, се определят на базата на анализ на информацията за дейността по предоставяне и усвояване на държавни помощи по реда и при условията на ал.3;”

г) досегашната ал. 4 става ал. 5 и в нея думата „плана” се заменя с „плановете”.

3. В чл. 8, ал. 1:

а) в т. 2 накрая се добавя „и на дейността по предоставяне и усвояване на държавни помощи;”

б) в т. 3 накрая се добавя „и на дейността по предоставяне и усвояване на държавни помощи;

4. В чл. 10 се правят следните изменения и допълнения:

а) в ал. 1 т. 9 се изменя така:

„ 9. утвърждава годишни планове на финансовите инспекции на дейността по възлагане и изпълнение на обществени поръчки и на дейността по предоставяне и усвояване на държавни помощи;”

б) създава се нова ал. 9:

„(9) Въз основа на писмено искане от директора на агенцията или от упълномощени от него длъжностни лица централните и местни органи на изпълнителната власт и другите администратори на

държавна помощ по смисъла на Закона за държавните помощи, управляващите органи на оперативните програми на Европейския съюз, кредитните институции, държавните предприятия по чл. 62, ал. 3 от Търговския закон, както и други лица и организации са длъжни да предоставят информация, с която разполагат за предоставените или за получените държавни помощи.”

в) досегашните ал. 9 и 10 стават съответно ал. 10 и 11.

§ 5. В Закона за публично-частното партньорство (обн., ДВ, бр. 45 от 2012 г.; изм., бр. 87 от 2012 г.; доп., бр. 102 от 2012 г.; изм., бр. 15 от 2013 г.) в чл. 48, ал.2 думите „чл. 9, ал. 2“ се заменят с „чл. 11, ал. 2“.

§ 6. В Закона за корпоративното подоходно облагане (обн., ДВ, бр. 105 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 52 от 2007 г.; доп., бр. 108 от 2007 г.; изм. и доп., бр. 110 от 2007 г., бр. 69 и 106 от 2008 г., бр. 32 от 2009 г.; изм., бр. 35 от 2009 г.; изм. и доп., бр. 95 от 2009 г., бр. 94 от 2010 г., бр. 19 от 2011 г.; доп., бр. 31 и 35 от 2011 г.; изм., бр. 51 и 77 от 2011 г.; изм. и доп., бр. 99 от 2011 г., бр. 40 и 94 от 2012 г., бр. 15 и 16 от 2013 г.; изм. и доп., бр. 23 и 68 от 2013 г.; доп., бр. 91 от 2013 г.; изм. и доп., бр. 100 от 2013 г.) се правят следните изменения:

1. В чл.188, ал. 3 думите „чл. 9“ се заменят с „чл. 11“.

2. В чл. 189, ал. 2 думите „чл. 9“ се заменят с „чл. 11“.

§ 7 В §15 от преходните и заключителните разпоредби към Закона за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане (обн., ДВ, бр. 100 от 2013 г.) думите „чл. 8“ се заменят с „чл. 10“.

§ 8. В Закона за данък върху добавената стойност (обн., ДВ, бр. 63 от 2006 г.; изм., бр. 86 от 2006 г.; доп., бр. 105 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 108 от 2006 г.; изм., бр. 37 - Решение № 7 на Конституционния съд на Република България от 2007 г.; изм., бр. 41 от 2007 г.; изм. и доп., бр. 52 от 2007 г.; изм., бр. 59 от 2007 г.; изм. и доп., бр. 108 и 113 от 2007 г., бр. 106 от 2008 г.; доп., бр. 12 от 2009 г.; изм., бр. 23 и 74 от 2009 г.; изм. и доп., бр. 95 от 2009 г., бр. 94 от 2010 г.; изм., бр. 100 от 2010 г.; изм. и доп., бр. 19 от 2011 г.; изм., бр. 77 от 2011 г.; изм. и доп., бр. 99 от 2011 г., бр. 54 и 94 от 2012 г.; изм., бр. 103 от 2012 г.; изм. и доп., бр. 23 от 2013 г.; изм., бр. 30 и 68 от 2013 г.; изм. и доп., бр. 98 и 101 от 2013 г.) в чл. 166, ал.4 думите „чл. 9“ се заменят с „чл. 11“.

§ 9. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в Държавен вестник.